

Årsberetning 2017/2018 Ballerup Jazzklub.

Tiden nærmer sig hastigt, hvor det er et år siden vores mangeårige og populære formand, Ole valgte at stoppe.

Det var med nogen nervøsitet, men også nysgerrighed jeg startede på min nye post som formand i bestyrelsen.

Var det overhovedet muligt at fortsætte uden Ole?

Det var det, takket være overordentlig stor hjælpsomhed og venlighed fra bestyrelsesmedlemmer, hjælpere, medlemmer og gæster!

Stort tak for det!

En jazzklub består ikke uden et vist medlemstal.

Klubbens medlemmers gennemsnitsalder ligger pænt højt - tør vi sige uden at overdrive.

Derfor er det også naturligt, at der foregår udmeldelser.

MEN det opvejes ved stadig vedblivende indmeldelser.

I 2017 endte vi på 204? medlemmer. I begyndelsen af 2018 er vi allerede oppe på 195 betalende medlemmer. Så det må siges, at være et pænt antal, hvilket også er nødvendigt, om vi fortsat skal bevare det høje niveau for musik og aktiviteter.

Selv om vi er stuvende fuld, løber det lige rundt, men heller ikke mere.

Som det er angivet på vores blads forside, kan vi indimellem være nødt til at forhøje vores entreer. Det har endnu ikke været tilfældet i min tid som formand, men det kan blive nødvendigt.

En gang om året har vi haft søndagsmatine med tilhørende kaffe og kagebuffet.

En stor succes hvis vi går ud fra publikums tilfredshedssmil, når de returnerer til deres pladser med fyldte tallerkener.

Tidspunktet på dagen og ugen er også god. Søndag er ofte en stille dag, der må gerne ske noget, og samtidig kan man nå hjem, næsten inden det bliver mørkt.

I indeværende år har vi to eftermiddagsarrangementer indlagt, hvoraf den ene er klubbens julefrokost.

Sidste halvdel af 2017 havde Ole på forhånd booket.

Første band på scenen var Chris Tanners quartet.

Altid veloplagte Chris assisteret af tre garvede musikere sørgede for, at det blev en musikalsk oplevelse med et lidt andet program, end det vi plejer at høre.

Antal besøgende kunne have været større, men vi rykkede bare nærmere, og så følte det næsten, som om vi var fuldt hus.

Efterfølgende havde vi besøg af "Two generations" med bl.a. Hans Knudsen og den yngre Christian Bundgaard på hvert sit klaver. Solisterne blev bakket op af fire andre solister. Så det blev lidt af en stjerneaften.

Siden hen fik vi besøg af "Dixie for You". Et band bestående af to gamle "Jazzin` Jacks" men still going strong - samt endnu tre musikere, hvoraf den ene, trommespilleren en meget habil musiker og enhver svigermors drøm, var med til at sænke gennemsnitsalderen.

Kommentar fra publikum: Her er et band, som spiller sammen.

Derefter fulgte den stabile publikumscharmør og hallo - har vi ikke set ham før!!

Paul Harrison.

Og jo det har vi - også i feb.2018. Begge gange med nye musikere, begge gange med stuvende fuldt hus fantastisk musik og stemning!

I oktober havde vi så årets matine med kage osv. og Lizette Flanov All stars.

En smadder hyggelig eftermiddag hvor Lizette med udgangspunkt i jazzæraens store divaers repertoire sang og charmerede os alle - naturligvis bakket op af dygtige erfarne musikere - herunder hendes mand som for sjov deltog.

Så kom Basement jazzband. Og med det en skare af trofaste fans - kom de i hyret bus?

Det skulle man tro!

Det blev i hvert fald en rigtig dejlig aften med skøn musik og fuldt hus - som det tidligere er blevet sagt: Den gamle New Orleans musik - gør noget ved folk!!

Primo december havde vi årets julefrokost.

Med mad fra Smageriet som før med succes havde leveret mad til os.

Desværre - denne gang var vi ikke helt tilfredse. Der var ganske enkelt ikke nok, og fiskefileterne var måske lidt seje - jeg ved det ikke, da jeg ikke fik nogen.

Vi har derfor taget kontakt til en lokal leverandør - jeg har store forventninger - men vi undgår ikke at betale lidt mere - til gengæld er der nok - og kage!!

Det var maden.

Underholdningen stod Morten Ærø med venner for.

Og det blev Oles sidste booking - derfor tænker jeg også hans favoritter med Kira Martini. Jeg forstår godt hans valg.

Første arrangement i det nye år blev Finn Burich- L`Etienne New Orleans ensemble med den pragtfulde Monique Thomas. Oprindeligt fra Philadelphia - nu bosat i Frankrig.

Det var første gang, vi stiftede bekendtskab med Monique, men absolut ikke sidste, hvis I spørger mig.

Omtalte begivenhed var velbesøgt - desværre kunne vi ikke sige det samme om det næste, som løb af stabelen en uge senere - men det er nu engang sådan, at vi ikke altid kan bestemme, hvornår vi får besøg. Især ikke når vi får tilbud om stjerner på turne`.

Og det var det! Stjerner på turne. Norbert Susemihl`s Joyful Gumbo med Chloe Feoranzo vokal og klarinet og John Marsalis på trommer bakket op af super professionelle musikere.

Vi var bare så heldige - os som havde trodset vejret og havde mulighed for at være til stede denne aften!

Som jeg sagde, da jeg overtog formandsposten: "Jeg går ind for varieret jazz af høj kvalitet " og det er lige netop, det vi har fået.

Håber det vil fortsætte. AMEN.